
CURRICULUM VITAE

Ludmila Cviková (SK/NL)

Vyššie vzdelanie

Mgr. Filozofická fakulta Univerzity Komenského Bratislava (FF UK)

Odbor tlmočníctvo-prekladateľstvo anglický a poľský jazyk

Drs. University of Amsterdam (UvA)

Filológia slovanských jazykov, kurzy filmovej a TV vedy

EU diplom Manažment kultúrnych projektov

Organizované nadáciou Marcel Hicter v Bruseli, ako súčasť Programu pre kultúrnu spoluprácu Rady Európy, Európskej únie a UNESCO

Členka Európskej filmovej akadémie

Summa summarum – pracovná história

Nedávna minulosť a súčasnosť:

- 2021-teraz členka Rady Státného fondu kinematografie
- 2019-teraz Festival pre deti a mládež CINEDU- zakladateľka a riaditeľka
- 2015-2020 Ludmila Cvikova C&P, zakladateľka, vlastník
- 2018-2020 Busan IFF, South Korea: festivalový poradca
- 2015-2020 IFF Rotterdam: interviewer, filmový scout NL/BE
- 2004-2022 Golden Apricot Yerevan IFF: medzinárodný poradca
- 2008-teraz Anonimul FF, Romania: kurátor súťažných filmov

Dávnejšia minulosť:

- 2016-2017 Umelecká riaditeľka MFF Trenčianske Teplice,
- 2011-2014 Head of Film Department and deputy director of Qumra at Doha Film Institute, Qatar
- 1997-2011 člen programovej rady, filmový kurátor MFFRotterdam
- 2009-2011 medzinárodný poradca MFF Bratislava IFF
- 2007-2008 Umelecká riaditeľka MFF Trenčianske Teplice,
- 2001-2003 programový poradca, Locarno MFF
- 1999-2003 programový poradca, Karlovy Vary MFF
- 1991-2000 Freelancer: kultúrne eventy, preklady, tlmočenia, titulkovanie filmov
- 1993-1995 asistentka: Ateliér holandského umelca Fon Klement,
- 1991-1993 Arthouse cinema Kriterion, Amsterdam, program
- 1988-1989 Poľské kultúrne stredisko Bratislava, kult.oddelenie
- 1980-1983 Filmové studio Koliba, Československo

Summa summarum – panely, diskusie, masterclass

- 2020 Holland Film Meeting Utrecht, expert Boost.nl
- 2020 GAIF Pro Yerevan – moderovanie rozhovorov s Adou Solomon a Ivanom Hroncom
- 2016-2018 IFF Rotterdam: interviewer Tiger Talks – rozhovory s režisérmi súťažiacich filmov
- 2015 moderátor dvoch panelov Kino Pavasaris IFF, Vilnius, Litva (*Sales Agent For Your Film and Film Release Strategy*)
- 2015 expert na Visegrad Film Forum, Slovensko
- 2014 master class Film Fest, Espinho, Portugalsko: *Film Festivals and Film Programming (All You Ever Wanted to Ask About the Profession)*
- 2014 Film Festival Identity and creative programming v rámci Emerging Producers, Jihlava Documentary International FF
- 2013 Directors Across Borders workshop (Golden Apricot IFF Yerevan, Armenia) - tréner
- 2011 Developing Your Film Festival, Motovun, Croatia, organizované The Independent Cinema Office, London – prednášateľ

Summa summarum – film curating

- 2018-2019 EYE Film Institute Amsterdam, kurátorka filmového programu pre *Jan Svankmajer: The Alchemical Wedding*
- 2017-2018 EYE Film Institute Amsterdam, kurátorka filmového programu pre *Bela Tarr: Till the End Of the World*
- 2015 EYE Film Institute Amsterdam, kurátorka filmového programu o arabskom filme *Where Do We Go Now: Arab Women Behind the Camera*
- 2014 Jacques Tati retrospective, Doha Film Institute, Qatar
- 2013 Abbas Kiarostami retrospective, Doha Film Institute, Qatar
- 2011 *Red Westerns* špeciálny tematický program v rámci MFFRotterdam o westernoch vyrobených vo Východnej Európe. Program bol otvorený filmom Leva Kulešova Extra Ordinary Adventures of Mr. West in the Land of Bolsheviks a sprevádzaný živou hudbou Dutch Metropole Orchestra
- 2009 *Young Turkish Cinema* – tematický program na MFFR, spolu s tureckými filmovými kritikmi z filmového magazínu Altyazi
- 2004 *Once We Were Birds: Romani Cinema* – špeciálny filmový program rómskych filmov skúmajúci reprezentáciu Rómov a ich kultúry v Európe (so živou hudbou a debatami). Program cestoval medzinárodne: Záhreb, Londýn, Melbourne a Rím.
- 2004 Museum of Modern Art, New York – spolupráca na retrospektíve filmov Pavla Juráčka
- Yevgeni Yufit retrospektíva a *Near Past and Near Future: Russian Parallel Cinema*, pripravená spoločne s ruským filmovým kritikom Andrejom Plachovom
- 2003 Slovak Film Week, Kriterion, Amsterdam
- 2001 retrospektíva Johan van der Keuken MFF Bratislava, (v roku 2002 bola predstavená na MFF Karlovy Vary)
- 2000 výstava Jana a Evy Švankmajerových, Chabot Museum Rotterdam.
- 1999 *After the Fall Of the Wall* – filmový program reflektujúci na 10.výročie pádu Berlínskeho múru (MFFR)
- 1999 holandský filmový festival bývalých krajín Sovietskeho zväzu -kurátorka, katalóg, prednášky
- 1993 retrospektíva Věry Chytilovej, Kriterion, Amsterdam.

Profesionálna kariéra

Film, kultúra a jazyky sú mojou vášňou a záľubou už od mladosti. Zažila som ešte prácu vo Filmovom štúdiu Koliba, kde som ako klapka a skriptka prišla do styku s filmovou produkciou v praxi. Po absolvovaní FF UK som pracovala v Poľskom kultúrnom stredisku v Bratislave, v oddelení výstav a filmových podujatí. Už počas štúdia na Univerzite Amsterdam (UvA) som začala pracovať v prestížnom študentskom kine Kriterion v Amsterdame, kde som zorganizovala prvú jedinečnú holandskú retrospektívu českej režisérky Very Chytilovej, ktorá sa jej aj osobne zúčastnila.

Medzinárodný filmový festival Rotterdam, Holandsko 1997-2011

Počas pätnástich rokov môjho pôsobenia na MFF Rotterdam som bola členkou Programovej rady so špeciálnou úlohou na súťaž debutov a druhých filmov Tiger Award a regionálne na Východnú Európu, bývalý Sovietsky zväz, Blízky východ, Irán, Turecko a Grécko. Ako kurátorka som zorganizovala niekoľko tematických programov, o.i. retro Pavla Juráčka, ktoré pozvali aj do Museum of Modern Arts, alebo Red Western.

Dnes už slávni režiséri ako Petr Zelenka (cena Tigra), Pavel Marek, David Ondříček, Saša Gedeon, Bohdan Sláma, boli v tomto období v Rotterdame natoľko obľúbení, že filmová kritička Mírka Spáčilová písala o českej novej Novej vlne. Ďalšou pýchou boli filmy a projekty Jana Švankmajera a výstava diel Jana a Evy Švankmajerových v Chabot museum, ktorú sme zorganizovali s producentom Jaromírom Kallistom a Českým kultúrnym centrom v Holandsku. Počas obdobia na MFFR som bola aj členkou Hubert Bals Fond a vo výberovej komisii Cinemart.

Podrobný rehlad ďalších činností je uvedený v texte dolu

Artfilm Trenčianske Teplice, Slovensko

Umelecká riaditeľka 2007-2008 a 2016-2017

Filmový inštitút Doha, Katar (DFI) 2011-2014

Na jar roku 2011 som ako hosťujúci lektor pôsobila na Filmovej a TV akadémii v Amsterdame, v lete som sa presťahovala do Kataru. Vo Filmovom inštitúte v Dohe (Doha Film Institute) som viedla Oddelenie filmu, ktoré organizovalo raz za rok festival Doha/Tribeca MFF, ako aj filmové predstavenia a programy a retrospektívy celoročne, v kine. Okrem iných napríklad retrospektívu s masterclass iránskeho režiséra Abbasa Kiarostami, alebo francúzskeho klasika Jacque Tati.

Consultancy Ludmila Cvikova 2015-2020

Po návrate z Kataru som si založila vlastnú spoločnosť

- konzultant filmových projektov (poradenstvo pri scenári, vývoji a festivalovej stratégii filmových projektov pre začínajúce talenty)
- konzultant filmového priemyslu, vedenie diskusií a panelov
- filmový a programový poradca a kurátor EYE Filmmuseum Amsterdam, Busan MFF, Golden Apricot MFF Jerevan, Anonimul MFF nezávislého filmu, Rumunsko
- produkcia:
 - a. koproducent, krátky film 4 Billions Infinites, rež. Marco Antonio Pereira, Brazil, 2020
 - b. associate producer The Strayed, rež. Elzat Eskendir, Kazakhstan, 2020
 - c. associate producer *The River* rež. Emir Baigazin - "Best Director Award" Venice FF's Orizzonti 2018
 - d. konzultant Burning Birds, dir. Sanjeeva Pushpakumara, 2016, Sri Lanka
- Filmové fondy
 - 1. Hubert Bals Fund (MFFR)
 - 2. Biennale College Cinema (Venice FF)
 - 3. Torino Film Lab (Italy)
 - 4. Expertka Státní fond kinematografie (CZ)

Festival pre deti a mládež CINEDU

Som zakladateľkou a riaditeľkou jediného festival celovečerných hraných, dokumentárnych a animovaných filmov na Slovensku, ktorý prináša kvalitné filmy, workshop, debaty pre mladého diváka a obohacuje tak distribúciu a kultúrny život pre tieto špecifické vekové skupiny. V roku 2023 sa konal s veľkým úspechom už jeho 5.ročník.

Členka poroty , o.i. na festivaloch Rotterdam – Tiger Award; A.Tarkovsky IFF “Zerkalo”, Plyes/Ivanovo, Rusko; Festival International du Cinema D'Auteur de Rabat; The Carthage IFF (JCC), Tunis; Jihlava International Documentary Film Festival,; Short Shorts Film Festival & Asia, Tokyo, Crossing Europe, Linz; Haifa IFF, Israel; Era New Horizons, Wroclaw; Antalya IFF, Turecko; Dokumenty a East of the West, IFF Karlovy Vary, KINEKO Tokyo

Jazyky: holandčina, angličtina, poľština, ruština

PC skills: Word and Excel, PP, others

Iné: písanie weblogu Programmer MFFR, články o filme, prekladanie a titulkovanie filmov

Dobrý deň,

Dovoľujem si použiť svoj originálny motivačný list z roku 2020, ku ktorému sa pridala moja takmer trojročná skúsenosť v Rade SFKMG.

Toto obdobie bolo naozaj veľkou výzvou: môj mandát sa začal v období pandémie, na jar 2021, kedy sa práca a stretnutia Rady presunuli online.

Počas nášho zasadania Rady vo februári (únor) 2022 napadli Rusi Ukrajinu, môj internet prestal fungovať, keďže ruskí hackeri napadli aj satelity, ktoré pokrývali nielen Ukrajinu, ale aj strednú a časť južnej Európy. Vojna sa dodnes neskončila.

Bohužiaľ, pribudol k nej ďalší vojnový konflikt medzi Izraelom a Hamasom, ktorý nevieme, čím a kedy sa skončí.

Na Slovensku sa skončili voľby výsledkom, ktorý mne osobne naháňa strach.

Agnieszka Holland a jej film Zelená hranica podporený SFKMG napádajú v Poľsku, ale aj v ČR ľudia, ktorí nevedia akceptovať, že umelecké dielo môže reflektovať realitu nekonformným spôsobom, ktorý nepodlieha vkusu masového diváka. A práve preto píše históriu.

Žijeme v pohnutých časoch.

Napriek tomu – alebo práve preto musí kultúra žiť, reflektovať, podporovať debaty, podporovať kvalitu, kultivovať vkus, dávať nádej a mnoho iného.

Ďakujem za Vašu dôveru, ktorú mi prejavujete svojou novou nomináciou, svoju prácu v Rade som sa snažila vykonávať podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia.

Je to práca, alebo skôr poslanie, ktoré je časovo, mentálne a dokonca aj fyzicky veľmi náročné a nie vždy docenované. Prečítala a hodnotila som za toto obdobie stovky projektov, mnohé z nich ma sprevádzajú do dnešného dňa.

Som bohatšia o množstvo ďalších úžasných profesionálnych stretnutí a inšpirujúcich rozhovorov. Verím tomu, že Česká republika a jej filmový priemysel majú veľký kreatívny potenciál a množstvo talentu.

Veľakrát bolo a je veľmi ťažké robiť rozhodnutia, ktoré sú obmedzované (aj finančnými) možnosťami, nespavé noci neboli niečo výnimočné...

Je však úžasné vidieť úspechy Českej kinematografie a uvedomiť si: bola som pri tom.

Ludmila Cviková, 03.11.2023

Česká nová Nová vlna a iné

S českým filmom a filmovým priemyslom som prepojená za posledné tri roky vďaka mojej práci vo funkcii experta SFK pre oblasti festivalov a prehliadok, vývoja, výroby a propagácie českého kinematografického diela, ale moja osobná história s úspechom českého filmu v zahraničí siaha o mnoho rokov dozadu.

Prestížny medzinárodný festival v holandskom Rotterdame bol mojim domovským festivalom, kde som koncom 1990-tych rokov a až do roku 2011 pôsobila ako programová dramaturgička a kurátorka špeciálnych programov. V roku 1998 sa konal už tretí ročník súťaže pre debuty a druhé filmy Tiger Award (Cena Tigra) a ja som mala česť vybrať aj filmy do súťaže. Česko spadalo do mojej regionálnej kompetencie a rok 1998 sa podľa slov filmovej kritičky zapísal do dejín tým, že svetu predstavil novú Novú vlnu. Stalo sa niečo nevídané, do súťaže boli pozvané až dva české debuty: Mrtvej brouk Pavla Mareka a Knoflíkáři režiséra Petra Zelenku, producenta Čestmíra Kopeckého. Petr Zelenka vyhral súťaž, Knoflíkáři doslova obehli celý svet a film všade získaval množstvo ďalších cien. Bol to rok bohatý na českú delegáciu, premiéru svojho debutu tu mal aj kameraman Ivan Vojnar, zo staršej generácie režisérov bol prítomný pán Jaromír Jireš, od ktorého som neskôr dostala osobný ďakovný list. Iste pochopíte, že som na tento list hrdá a obdržala v mojom osobnom filmovom archíve čestné miesto. Umelecká riaditeľka MFF Karlovy Vary, Dr. Eva Zaoralová a distribútor Jan Jíra boli tiež svedkami tohto úspechu, ako aj mnohí ďalší. Ďalším českým filmovým režisérom, ktorý si svojim debutom, ale i ďalšími filmami získal divákov na MFFR aj medzinárodne bol Bohdan Sláma a v čerstvej pamäti mám doteraz Davida Ondříčka ako sa po Rotterdame prechádza so svojim otcom, uznávaným kameramanom Miloslavom Ondříčkom, ktorý sa elegantne pri chôdzi opierať o svoju palicu (hulku), ktorá k nemu v tomto období neodmysliteľne patrila. Davidov film Šeptej bol generačnou výpoveďou a spolu s hudbou Jana P. Muchowa, ktorý si vo filme aj zahrál a na MFFR bol tiež prítomný, nesú pre mňa doteraz silný náboj tvorivého obdobia mladej generácie 90. rokov. Jan Svěrák so svojim filmom Kolya mal festivalový i komerčný úspech, vrátane Holandska, kde bol kúpený do distribúcie a ja som do holandsčiny preložila titulky. Český svetový režisér, umelec, surrealista Jan Švankmajer a producent Jaromír Kallista odpremiérovali na MFFR takmer všetky svoje celovečerné filmy a som hrdá na to, že som bola súčasťou týchto premiér. Jana Němca objavilo publikum MFFR v roku 2002 menšou retrospektívou (ktorá sa neskôr zopakovala v roku 2017). Za tých pätnásť rokov môjho pôsobenia na festivale bolo mnoho ďalších českých a slovenských režisérov, hercov, producentov a iných tvorcov, ktorých filmy som tu s radosťou a hrdosťou prezentovala publiku. Narodila som sa v Československu a túto kultúrnu identitu som si napriek fyzickému rozdeleniu našich krajín zachovala dodnes. Vývoj Českej kinematografie sa snažím naďalej sledovať a porozumieť mu, sledujem a poznám predstaviteľov českého filmového priemyslu, ktorí sa úspešne prezentujú na rozličných medzinárodných filmových platformách.

Úspech a propagácia českého filmu

Český autorský hraný film, dokument, krátky a animovaný film, experimenty sa aj dnes tešia jednotlivým úspechom v zahraničí, aj keď možno v inej miere než vtedy v Rotterdame. Ten veľký medzinárodný úspech na MFFR na prelome tisícročí sa podľa mňa už v takej miere nikdy nezopakoval a mnohí z nás, ktorí sme sa ho zúčastnili ho máme dodnes v čerstvej pamäti. Pripomína sa mi niekoľko rozhovorov s českými novinármi a filmovými kritikmi, ktorých hlavne zaujímala otázka príčiny alebo pozadie tohto úspechu, ako aj dostatočnosti propagácie a viditeľnosti českej kinematografie v zahraničí. Ako jednu z príčin menšieho úspechu českých filmov videli nedostatok propagácie a ich viditeľnosti. Čiastočne to bola určite pravda, ale ako vieme, na zaručenie úspechu umeleckého diela, vrátane diela filmového recept neexistuje. Ide o akúsi alchýmiu, či konšteláciu zaujímavého a originálneho príbehu, ktorý je formálne spracovaný moderným filmovým jazykom a navyše schopný divákov emocionálne zasiahnuť. V tomto momente by som chcela vzdať hold Czech Film Centre, ktorý sa od svojho vzniku v roku 2002 enormne vyvinul a momentálne zastáva skvelú a silnú pozíciu medzinárodne, otázka prezentácie českého filmu sa vyriešila. Jeho profesionálne aktivity sú v súlade s moderným vývojom kinematografie v Európe a napomáhajú nielen propagácii, ale aj vývoju nových talentov. Do tejto oblasti je podľa mňa určite vhodné i naďalej investovať. Obrovským prínosom pre rozvoj českej kinematografie bola podľa mňa aj viditeľná prítomnosť novej generácie českých producentov na filmových trhoch, za najdôležitejšie v tomto kontexte považujem trhy, na ktorých sa predstavujú projekty vo výrobe a nie hotové filmy, akými sú rotterdamský Cinemart, či Koproductný trh Berlinale a ďalšie. Takmer každý festival má momentálne podobné trhy, veľká väčšina z nich sa orientuje na mladé talenty. Mená ako Pavel Strnad, Petr Oukropec, Jiří Konečný, Radim Procházka a ďalší sú už v dnešnej dobe medzinárodne uznávanými a rešpektovanými producentami, ktorí sa tešia dôvere svojich zahraničných partnerov.

Od scenára, cez výrobu, až po festival a distribúciu filmu

Od začiatku svojho pôsobenia na MFFR som bola aj členkou komisie Hubert Bals Fund, ktorý vyberá a finančne podporuje filmové projekty tzv. DAC- ODA krajín. Niekoľko rokov tiež pôsobím v Torino Film Lab a hodnotím projekty, ktoré sa tu uchádzajú o rôzne programy. Pre benátske Biennale College Cinema čítam a hodnotím filmové projekty z celého sveta. Ako uvádzam vo svojom životopise, mám skúsenosti s medzinárodnou filmovou produkciou a poznám proces filmovej výroby dost podrobne. Snažím sa sledovať vývoj európskeho filmu a asi najviac ma ešte stále fascinuje neutíchajúci úspech rumunskej kinematografie. Zdá sa, že i poľská kinematografia prežíva obdobie určitej obrody. Som presvedčená o tom, že aj Česko má svoje talenty typu Cristiana Mungiu, Cristi Puiu, Corneliu Porumboiu, či Jan Komasa a verím tomu, že je to len otázka času a podpory, aby sa prejavili a presadili na medzinárodných fórach. Počas troch rokov môjho pôsobenia ako experta SFK som sa stretla s viacerými českými projektami, o ktorých si myslím, že majú potenciál a podľa mňa pribúdajú nové talenty, ktoré sa môžu zaradiť do mladého európskeho filmu a konkurovať svojim súčasníkom tak v Európe, ako aj svetovo. Všeobecná podpora mladej generácie filmárov je celosvetový trend a má rôzne formy. Určité novum je aj to, že už to nie sú len filmoví producenti, ale aj filmári, od ktorých sa vyžaduje reprezentácia filmového projektu na rôznych fórach, dnešný mladý filmár by mal porozumieť aj organizačno-finančnej stránke vývoja filmu a byť v tomto ohľade viacej asertívny. Nie je ani nezvyklé, že sa strihači aktívne zúčastňujú vývoja a výroby filmu a viac-menej zastrešujú absenciu dramaturga alebo script doktora, čo je jedna z profesií, ktorá má v súčasnej kinematografii stále dôležité, ale niekedy trochu недоceňované miesto. Čo sa týka českej dokumentárnej tvorby, zdá sa mi, že sa začína viacej profilovať aj takzvaný tvorivý alebo umelecký dokument, čo je žánr obohacujúci ponuku (TV) dokumentov svojim unikátnym prístupom k formálnej stránke filmu. Toto vidím ako pozitívny vývoj a osobne by som bola rada, keby sa kreatívnemu dokumentu a filmovej eseji venovalo v českej kinematografii viacej priestoru. Krátky film, ktorý sa na medzinárodných fórach vyžaduje ako vizitka začínajúceho režiséra by si tiež vyžadoval viacej pozornosti a hlavne finančnej podpory. Systematická podpora krátko filmov okrem podpory študskej tvorby, zdá sa, momentálne absentuje. Podobne je na tom aj film experimentálny, ktorý má v Česku bohatšiu tradíciu než v ktorejkoľvek inej bývalej východoeurópskej krajine a stojí za to podporovať ho. Výstavy a publikácie spojené s kinematografiou sú žiadúcim a vítaným obohatením a skvelou súčasťou propagácie filmovej tvorby.

Medzinárodná koprodukcija: áno, či nie?

V medzinárodnej filmovej koprodukcii, ktorá sa dost intenzívne vyvinula hlavne za posledných dvadsať rokov môžeme vidieť nové trendy. V tejto oblasti akoby bol český dokumentárny film trochu odvážnejší než film hraný. Dokument sa viacej odvažuje cestovať po svete a rôznych kultúrach a spojiť pri tom sily vo forme medzinárodných koprodukcii. Hraný film akoby bol opatrnejší, akoby sa bál určitej straty identity. Na jednej strane to chápem, vždy ma totiž prekvapí akým majstrovským spôsobom vedľa Francúzi (čítaj CNC) do filmov, na ktorých sa finančne podieľajú, nejakým spôsobom vtlesniť určitý francúzsky element. Posledným príkladom bol pre mňa film jedinečného kazašského režiséra Aldikhana Yezhanova: Yellow Cat, ktorý bol v oficiálnom výbere Cannes 2020. Na druhej strane si myslím, že kontrola miery vplyvu na kultúrnu identitu filmu je v rukách producenta a jeho tvorcov a je to otázkou hľadania správnych partnerov, správneho uhlu a dobrých dohovorov s nimi. Pozorujem, že česká kinematografia sa v poslednom čase otvára aj iným, nie takým samozrejým koprodukciami ako je koprodukcija so Slovenskom, a to ma teší. Umelci sa už tradične ovplyvňujú aj medzinárodne a preto by podľa mňa medzinárodná spolupráca filmovej produkcie mohla priniesť obohatenie na rôznych úrovniach. V tejto oblasti mám skúsenosti a bola by som rada, keby som v nej českému filmu mohla byť nápomocná. Spolupráca na produkcii filmu viacerých a nielen európskych krajín nie je dnes ničím nezvyčajným, existuje v tomto ohľade niekoľko rozličných rovín. Posledným pozitívnym príkladom naozaj multinárodnej koprodukcije bol pre mňa film Quo Vadis, Aida? režisérky Jasmily Žbanić, tiež súčasťou Cannes 2020. Je to skutočná európska spolupráca, koprodukcija až deviatich krajín! Môžeme si dať otázku, čo vlastne chceme za úspech považovať: je to úspech autorského filmu, prezentovaný na prestížnom medzinárodnom festivale a ideálne aj ocenený? Alebo je pre nás dôležitejší úspech meraný počtom divákov? Ideálom by bolo dosiahnuť oboje. Návod, ako to dosiahnuť si zaslúži prinajmenej Oscara.

Emócie

Filmový príbeh je o emóciach. Čím viacej osobnej emócie do výroby filmov dáme, tým viacej emócie sa nám vráti späť. Ak budeme vedieť zaujať a vyvolať emócie aj u medzinárodných divákov, budeme vedieť, že sme na správnej ceste. Film znamená pre mňa lásku, lásku a živobytie. Som jedným z tých šťastných ľudí, ktorí sa živia tým, čo majú radi. Rada by som sa o svoj profesionálny know-how podelila s českými filmovými tvorcami rôznych profesií tým, že by som sa stala členkou Raýy SFK. Bola by to pre mňa česť a zadost'učinenie, ak by som aj týmto spôsobom mohla svoje skúsenosti predávať súčasnému a budúcemu filmovému talentu v Čechách.

Ďakujem za Váš čas a zväzanie mojej žiadosti. Ľudmila Cviková 07.11.2020